

בְּרָכָה שֶׁל זֶהָ בַּמִּדְבָּר

הַסֵּפֹר הַמִּפְלָא עַל רַב יִצְחָק וְרַב נַחֲמָן

הסעודה המשתפת של החכמים

פעם אחת, ישבו שני צדיקים גדולים
לאכל יחד – רב נחמן ורב יצחק.

הם אכלו בשמחה והודו לה' על המזון
הטוב.

באמצע הארוחה, פנה רב נחמן לחברו:

אנא, אמר דברי תורה בזמן הסעודה,
כדי לשמח את ה'!

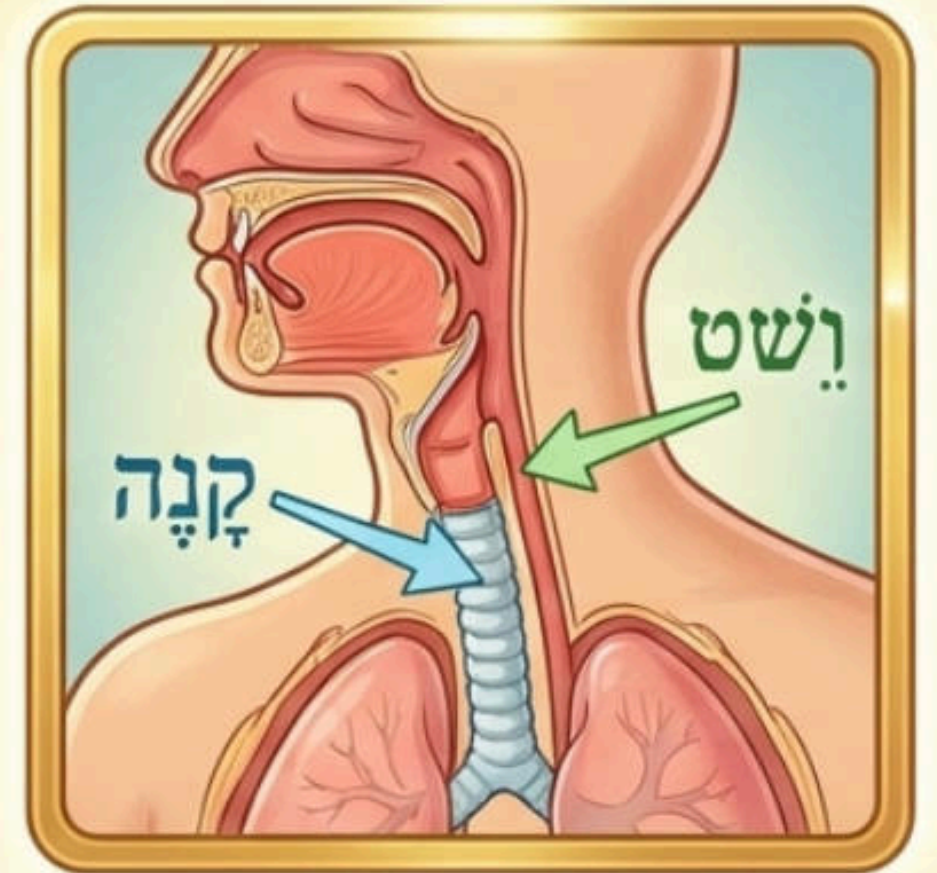
סִכָּנָה בְּזִמַּן הָאֲרוּחָה!

רַב יִצְחָק עָנָה בְּחִיּוֹךְ שְׁאֵסוֹר לְדַבֵּר כָּעֵת, עַל פִּי הַלָּכָה שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן:

”אֵין מְשִׁיחִין (מְדַבְּרִים) בְּסֵעוּדָה!”

לָמָּה? בַּגֶּרוֹן שֶׁבָּרָא לָנוּ ה', יֵשׁ שְׁנֵי צְנוּרוֹת:

- וְשֵׁט – הַצִּינּוֹר שֶׁל הָאֵכֶל.
- קָנָה – הַצִּינּוֹר שֶׁל הָאֲוִיר (נְשִׁימָה).

אִם מְדַבְּרִים כְּשֶׁאֻכָּלִים, הָאֵכֶל עָלוּל לְהַכְנִס בְּטָעוֹת לְקָנָה וּלְגָרֶם לְחֻנֵּק חֲלִילָה. עָלֵינוּ לְשָׁמֹר עַל הַגּוֹף שֶׁה' נָתַן לָנוּ!

הַהִפְתָּעָה לְאַחַר בְּרַכַּת הַמָּזוֹן

לְאַחַר שְׁסִימּוֹ לֶאֱכֹל בְּבִטָּחָה וּבִרְכוּ לַה' מִכָּל הַלֵּב,
בִּקֵּשׁ רַב יִצְחָק לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּפִי שֶׁהִבְטִיחַ.

הוּא אָמַר מִשְׁפָּט שֶׁהִפְתִּיעַ מְאוֹד אֶת רַב נַחֲמָן:

כִּי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת!

הַשְׂאֵלָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל רַב נַחֲמָן

רַב נַחֲמָן הָיָה מוֹפְתָע מְאֹד וְשָׂאֵל:
אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד כֵּךְ? הֲרִי בַתּוֹרָה
מִתְאַר שִׁיעָקֵב נִפְטָר!

- הֲרִי בָכוּ וְסָפְדוּ לוֹ? (סִפְדָּנִים)
- הֲרִי שָׁמְרוּ עַל גּוֹפּוֹ? (חֲנֻטָּנִים)
- הֲרִי קָבְרוּ אוֹתוֹ בַּמַּעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה?
(קִבְרָנִים)

אִם כּוֹלָם הִתְנַהֲגוּ כְּלִפּיו כְּאֵל אָדָם
שֶׁנִּפְטָר – מֶה הַפְּרוֹשׁ שֶׁהוּא חַי?

צדיקים ממשיכים לחיות לנצח

הסביר רב יצחק את הסוד מתוך ספר ירמיהו:
מה זרעו בחיים – אף הוא בחיים!
(זרע = הילדים והנכדים שלו)

יעקב אבינו לא מת ברוח שלו. כל עוד הבנים שלו – אנחנו – חיים על פי התורה ואוהבים את ה',
הדרך שלו ממשיכה! צדיקים חיים דרך המעשים הטובים של ילדיהם!

הַפְּרִדָּה וּבִקְשָׁת הַבְּרָכָה

הַזְמַן עָבַר, וְהַגִּיעָה הַשָּׁעָה שֶׁל רַב נַחֲמָן
וְרַב יִצְחָק לְהַפְרִיד לְשָׁלוֹם, לַחֲזוֹר
לְבֵתֵיהֶם וּלְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה.

לְפָנַי שֶׁיֵּצֵא לַדֶּרֶךְ, בִּקְשׁ רַב נַחֲמָן מִחֲבֵירוֹ
הַגָּדוֹל רַב יִצְחָק:

אָנָּה, בְּרַכְנִי! תֵּן לִי בְּרָכָה טוֹבָה מֵה'.

חֵידָה רַב יִצְחָק וְאָמַר לוֹ: אֲשִׁים לְךָ מִשָּׁל...

הַמָּשָׁל: הָאִישׁ הַבּוֹדֵד בַּמִּדְבָּר

תֵּאָר לָךְ אָדָם שֶׁהָלַךְ לְבִדּוֹ בַּמִּדְבָּר...
פָּתַח רַב יִצְחָק. הַדֶּרֶךְ הַיֵּיתָה אֲרָכָה,
הַחֵם הָיָה כָּבֵד, וְלֹא הָיוּ מַיִם בַּסְּבִיבָה.
הָאִישׁ הָיָה מִמָּשׁ:

רָעֵב

עֵיף

צָמָא

מִתּוֹךְ קִשְׁי גָּדוֹל, הוּא נִשָּׂא אֶת עֵינָיו
לְשָׁמַיִם וְהִתְפַּלֵּל לַה' שֶׁיַּעֲזֹר לוֹ וַיִּצִּיל
אוֹתוֹ.

נֵס בַּמִּדְבָּר: הָאֵילָן הַמִּפְּלָא

וּפִתְאוּם, ה' עָנָה לְתַפְלָתוֹ! הָאִישׁ מָצָא אֵילָן
(עֵץ) מִפְּלָא שָׁבוּ הָיָה כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ:

- פֵּרוֹת מִתּוֹקִים – לֶאֱכֹל וְלִשְׁבֹּעַ. 🍏
- צֵל נָאֶה – לְנוּחַ מִהַחֶם וּמִהָעִיפוֹת. 🌳
- אֲמַת מַיִם תַּחְתָּיו – נַחֵל קָטָן שֶׁל מַיִם
זָכִים זָכִים לְשִׁתּוֹת. 💧

הָאִישׁ אָכַל, שָׁתָה, יָשַׁב בְּצֵל, וְהוֹדָה לַה'
מִכָּל הַלֵּב עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ.

הַהִתְלַבְּטוֹת: אֵיךְ לְבָרֵךְ אֶת מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַכֹּל?

כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְמַן לְהַמְשִׁיךְ בַּדֶּרֶךְ, פָּנָה הָאִישׁ לַעֲץ
בְּהוֹדָיָה וְאָמַר: אֵילָן, אֵילָן! בִּמָּה אֲבָרֵךְ אוֹתָךְ?

שִׁיְהִיו פִּירוֹתֶיךָ מְתוּקִים? הֲרִי פִירוֹתֶיךָ כְּבָר
מְתוּקִים! ✓

שִׁיְהֶא צֶלֶךְ נָאָה? הֲרִי צֶלֶךְ כְּבָר נָאָה! ✓

שִׁתְּהֶא אֱמַת מַיִם עוֹבֶרֶת תַּחְתֶּיךָ?
יֵשׁ לָךְ כְּבָר מַיִם! ✓

מָה כְּבָר אֶפְשָׁר לְאַחֵל לַעֲץ שֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּל טוֹב מֶה?

הַבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּמֶת לְאִילָן

מֵצֵא הָאִישׁ אֶת הַבְּרָכָה הַכִּי טוֹבָה שְׁאֵפְנֹשׁ
לְבָרֶךְ:

אֵלֶּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי ה', שְׁכָל נְטִיעוֹת
שְׁנוּטְעִין מִמֶּךָ – יִהְיוּ כְּמוֹתֶךָ!

הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לְעֵץ הִיא שֶׁהַזְּרָעִים
וְהַנְּשִׁתִּילִים שֶׁלּוֹ יִצְמְחוּ לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק
כְּמוֹתוֹ: מְלֵאִים בְּפִרוֹת מְתוֹקִים,
בְּצֵל נְעִים וּבְמִים שֶׁל חֶסֶד.

הַנִּמְשָׁל: רַב נַחֲמָן הוּא הָאִילָן!

סִיּוֹם רַב יִצְחָק אֶת הַמִּשָּׁל הַמְּרִיתָק, וּפָנָה אֶל חֲבֵירוֹ:

אַף אַתָּה, חֲבֵרִי רַב נַחֲמָן – בְּמָה אֶבְרָךְ אֲנִבְרָךְ אוֹתָךְ? אַתָּה מִמָּשׁ כָּמוֹ הָאִילָן בַּמִּדְבָּר!
ה' בֵּרַךְ אוֹתָךְ בְּמַתָּנוֹת כָּל כָּךְ נִפְלְאוֹת וּמִשְׁלָמוֹת.

הַהֲשׂוּאָה: מָה יֵשׁ לְאִילָן וּמָה יֵשׁ לְרֵב נַחֲמָן?

הָאִילָן הַמּוֹפֵלֵא	רֵב נַחֲמָן הַצַּדִּיק
 פִּירוֹת מְתוּקִים	 יֵשׁ לָהּ מִתִּיקוֹת שֶׁל תּוֹרָה!
 צֵל נָאֶה רָחֵב	 יֵשׁ לָהּ גְּדוּלָּה וְכָבוֹד!
 אַמַּת מַיִם זָכִים	 יֵשׁ לָהּ עֶשֶׂר וְגַם בָּנִים צַדִּיקִים!

יֵשׁ בָּהּ כָּבֹד הַכָּל! הַסִּבִּיר רֵב יִצְחָק. אִם אֲבִירָה אוֹתָהּ בְּתוֹרָה, כָּבוֹד אוֹ עֶשֶׂר —
הֲרִי בָרוּךְ יִרִי בָרוּךְ ה' יֵשׁ לָהּ אוֹתָם בְּשִׁפְעַע!

בְּרַכְתּוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁל רַב יִצְחָק

אַלֶּה הַבְּרָכָה שְׁלִי אֵלֶיךָ הִיא בְּרָכָה שֶׁל הַמְּשָׁכִיּוֹת: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי ה',
שֶׁיְהִיוּ צָאצָאִי מַעֲיָךְ – כְּמוֹתְךָ! שְׁכָל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הַנְּכָדִים שְׁלָךְ,
וְהַתְּלָמִידִים שֶׁיִּלְמְדוּ מִמֶּךָ – יְהִיוּ גַם הֵם צַדִּיקִים, אוֹהֲבֵי ה',
תְּלָמִידֵי חֲכָמִים, שְׂמֵחִים וְעֲנוּיִם. שֶׁיְהִיוּ בְּדִיוֹק כְּמוֹתְךָ!

לנטע את עץ החיים של עם ישראל

מה אנחנו לומדים מהסיפור?
בדיוק כמו שיעקב אבינו חי כשאנחנו הולכים בדרך, וכמו
שהאילן ממשיך לחיות דרך השתילים הקטנים – כך הברכה
הכי גדולה של יהודי היא שהדורות הבאים ימשיכו בדרך התורה!
כל מעשה טוב שלכם (היילדים) – הוא עוד פרי מתוק ועוד
ענף ירק באילן הקדוש של עם ישראל.

